

Sygnatura akt: XI GC 702/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 sierpnia 2015 roku

Sąd Rejonowy Szczecin – Centrum w Szczecinie, Wydział XI Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Mariusz Zawicki

Protokolant: Natalia Dynakowska

po rozpoznaniu w dniu 17 sierpnia 2015 roku w Szczecinie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) **spółka jawna w P.**

przeciwko **R. K.**

o zapłatę

1. zasądzić od pozwanej R. (...) na rzecz powoda (...) spółka jawna w P. kwotę 17.753 (siedemnaście tysięcy siedemset pięćdziesiąt trzy) złote i 76 (siedemdziesiąt trzy) grosze z odsetkami ustawowymi od kwot i dat:

- 16.015 (szesnaście tysięcy piętnaście) złotych i 33 (trzydzieści trzy) grosze od dnia 19 grudnia 2014 roku do dnia zapłaty;

- 1.738 (jeden tysiąc siedemset trzydzieści osiem) złotych i 43 (czterdzieści trzy) grosze od dnia 13 grudnia 2014 roku do dnia zapłaty;

2. zasądzić od pozwanej R. (...) na rzecz powoda (...) spółka jawna w P. kwotę 3.218 (trzy tysiące dwieście osiemnaście) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygnatura akt: XI GC 702/15

Sprawa rozpoznawana była w postępowaniu zwykłym

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 19 grudnia 2014 roku powódka (...) Spółka jawna w P. wniosła o zasądzenie na jej rzecz od pozwanej R. K. kwoty 17 753,76 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi do dnia zapłaty dla kwoty 16 015,33 zł od dnia 19 grudnia 2014 roku oraz dla kwoty 1 738,43 zł od dnia wniesienia pozwu oraz kosztami procesu. W uzasadnieniu pozwu wskazano, że strony łączyły stosunki handlowe uregulowane umową sprzedaży paliw ciekłych ustalającą zasady bezgotówkowej sprzedaży paliw oraz pozostałych produktów naftowych znajdujących się w ofercie powódki. Tytułem dokonywanych sprzedaży powódka wystawiała na rzecz pozwanej faktury VAT. Pozwana, pomimo wezwania do zapłaty, nie zapłaciła całości swoich zobowiązań. Na dochodzoną pozwem kwotę składają się należność główna w wysokości 16 015,33 zł oraz skapitalizowane na dzień 18 grudnia 2014 roku odsetki ustawowe w wysokości 1 738,43 zł.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 23 lutego 2015 roku referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym Szczecin-Centrum w Szczecinie w XI Wydziale Gospodarczym orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

W złożonym w sprawie sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie na jej rzecz kosztów procesu. W uzasadnieniu pozwana przyznała, iż zawarła dnia 29 lutego 2012 roku z powódką umowę sprzedaży, jednakże zaprzeczyła kategorycznie, aby z tego tytułu zobowiązana była do zapłaty na rzecz powódki dochodzonej pozwem kwoty. Wskazała, iż twierdzenia powódki nie znajdują potwierdzenia w dokumentacji księgowej pozwanej oraz że strona powodowa nie udowodniła swojego roszczenia, bowiem za dowód istnienia wierzytelności nie można uznać faktury VAT, która nie została przez pozwaną zaakceptowana poprzez złożenie własnoręcznego podpisu a ponadto na podstawie załączonej do pozwu dokumentacji nie sposób ustalić ilości dostarczonego przez powódkę paliwa.

W toku postępowania strony podtrzymały swoje stanowiska.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 29 lutego 2012 roku powódka (...) Spółka jawna w P. zawarła jako sprzedający z pozwaną R. K. prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą: (...) R. K. jako kupującym umowę sprzedaży paliw ciekłych nr (...). Określając przedmiot umowy, strony w §1 wskazały, że jest nim ustalenie zasad bezgotówkowej sprzedaży paliw oraz pozostałych produktów naftowych znajdujących się w ofercie sprzedającego.

W §2 umowy strony wskazały, że sprzedający zobowiązuje się do sprzedaży, a kupujący zobowiązuje się do kupna paliw, pozostałych produktów naftowych, płynów eksploatacyjnych oraz akcesoriów samochodowych.

W §5 ust. 1 umowy strony uzgodniły, że faktury VAT będą obierane przez kupującego lub wysyłane pocztą na adres kupującego.

W §6 umowy wskazuje, że kupujący zobowiązuje się do zapłaty przelewem za dostarczone paliwa na konto bankowe sprzedającego w ciągu 21 dni od dnia wystawienia faktury VAT.

W §8 umowy strony wskazały, że kupujący dostarczy sprzedającemu wykaz pojazdów, które będą tankowane na stacji paliw Sprzedającego oraz listę kierowców uprawnionych do tankowania, a wszelkie zmiany wykazu pojazdów lub listy kierowców dokonywane mogą być wyłącznie w formie pisemnej pod rygorem nieważności. Strony dalej w §8 wskazały, że wydawanie paliw oraz pozostałych produktów naftowych będzie dokonywane do pojazdów kupującego na podstawie w/w wykazu, który stanowi załącznik nr 1 do umowy. Następnie strony wskazują, że wydawanie paliw i produktów naftowych winno być pokwitowane w (...), przez kierowcę dokonującego zakupu zgodnie ze wzorem zestawienia stanowiącym załącznik nr 2 do umowy. Strony ustaliły, że zestawienie sprzedaży każdorazowo dołączone będzie kupującemu razem ze zbiorczą fakturą VAT za dany okres rozliczeniowy. Określając treść zestawienia sprzedaży strony wskazały, że zawiera ono następujące informacje: datę pobrania paliwa lub pozostałych produktów naftowych, numer rejestracyjny tankowanego pojazdu, ilość pobranego paliwa lub pozostałych produktów naftowych, imię i nazwisko osoby odbierającej oraz podpis osoby odbierającej. Umowę w imieniu pozwanej zawierał K. K..

Niesporne, ponadto dowód:

wydruk KRS k. 8-13

wydruk (...) k. 14

umowa nr (...) k. 16-20

upoważnienie k.21

Upoważnione przez pozwaną osoby w okresie pomiędzy 14-20 stycznia 2014 roku dokonały u powódki zakupu oleju napędowego w łącznej ilości 950 litrów, a nadto zakupu 3 opakowań płynu do chłodnic, płynu do spryskiwacza oraz jedną parę rękawic ochronnych. Potwierdzenie nabycia wskazanych towarów znajduje się w dokumencie oznaczonym

jako zestawienie sprzedaży, w którym kupujący każdorazowo, zgodnie z postanowieniami łączącej strony umowy, potwierdzali dokonanie zakupów.

Dowód:

zestawienie sprzedaży k. 22, 64

faktura VAT nr (...) k.23

zeznania Ł. S. k.89-89v

W dniu 21 stycznia 2014 roku powódka wystawiła na rzecz pozwanej z tytułu dokonanych sprzedaży fakturę VAT nr (...) opiewającą na kwotę 5 255,80 zł z terminem płatności oznaczonym na dzień 11 lutego 2014 roku.

Dowód:

zestawienie sprzedaży za okres 14-20 stycznia 2014 r.

faktura VAT nr (...) z dnia 21.01.2014 r.

zeznania Ł. S. k.89-89v

Faktura została przez pozwaną ujęta w ewidencji rejestru VAT jako zakup z datą wpływu faktury określoną na dzień 22 stycznia 2014 roku.

Dowód:

ewidencja rejestru VAT k. 75-85

deklaracja VAT-7 k.86-87

W okresie pomiędzy 21 a 25 stycznia 2014 roku upoważnieni przez pozwaną pracownicy dokonywali u powódki kolejnych zakupów nabywając 1 276,12 litrów oleju napędowego, dodatek do oleju napędowego oraz 2 opakowania proszku do uszczelniania chłodziń X., co również potwierdzano podpisami w przewidzianym umową stron dokumencie zestawienia sprzedaży.

Dowód:

zestawienie sprzedaży k. 24, 65

faktura VAT nr (...) k. 25

zeznania Ł. S. k.89-89v

W dniu 29 stycznia 2014 roku powódka wystawiła na rzecz pozwanej z tytułu dokonanych sprzedaży fakturę VAT nr (...) opiewającą na kwotę 6 853,52 zł z terminem płatności oznaczonym na dzień 18 lutego 2014 r.

Dowód:

faktura VAT nr (...) k. 25

zeznania Ł. S. k.89-89v

Faktura została przez pozwaną ujęta w ewidencji rejestru VAT jako zakup z datą wpływu faktury określoną na dzień 28 stycznia 2014 roku.

Dowód:

ewidencja rejestru VAT k. 75-85

deklaracja VAT-7 k.86-87

W dniu 29 stycznia 2014 roku pozwana dokonała kolejnego zakupu oleju napędowego w ilości 738,01 litrów. Sprzedaż została potwierdzona w dokumencie zestawienie sprzedaży.

Dowód:

zestawienie sprzedaży k. 26, 66

faktura VAT nr (...) k. 27

zeznania Ł. S. k.89-89v

W dniu 31 stycznia 2014 roku powódka wystawiła na rzecz pozwanej z tytułu dokonanych sprzedaży fakturę VAT nr (...) opiewającą na kwotę 3 977,87 zł z terminem płatności oznaczonym na dzień 21 lutego 2014 r.

Dowód:

faktura VAT nr (...) k. 27

zeznania Ł. S. k.89-89v

Faktura została przez pozwaną ujęta w ewidencji rejestru VAT jako zakup z datą wpływu faktury określoną na dzień 31 stycznia 2014 roku.

Dowód:

ewidencja rejestru VAT k. 75-85

deklaracja VAT-7 k. 86-87

W dniu 21 marca 2014 roku pozwana wpłaciła na rachunek powódki kwotę 71,86 zł. Kwota ta została przez pozwaną zaliczona na poczet należności wynikających z faktury (...).

Niesporne (fakt przyznany przez powódkę)

Pismem z dnia 24 października 2014 roku powódka wezwała pozwaną do zapłaty kwoty 16 015,33 zł tytułem nieuregulowanych należności wynikających z faktur VAT nr (...).

Dowód:

wezwanie do zapłaty k. 28

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo okazało się zasadne w całości.

Powódka roszczenie wywodziła z normy art. 535 k.c., zgodnie z którym przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę, domagając się realnego wykonania obowiązania przez kupującego, zapłaty ceny, zgodnie z art. 354 § 1 k.c.

Zgodnie z treścią art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. W związku z powyższym na powódce w niniejszym procesie ciążył więc ciężar udowodnienia, iż strony zawarły umowę sprzedaży, a także wykazania jej treści – w szczególności ustalenia co do ceny.

Należy wskazać, iż łączący strony stosunek prawny ramowo regulowała umowa nr (...) z dnia 29 lutego 2012 roku, która regulowała kwestie dotyczące cen sprzedaży produktów z oferty powódki (a dokładnie przysługujący pozwanej rabat na te produkty), jak również procedury związane z wydawaniem paliw i innych towarów, dokumentowaniem sprzedaży, jej fakturowaniem oraz terminami zapłaty.

W celu udokumentowania swoich żądań powódka przedstawiła zestawienia sprzedaży potwierdzone przez tankujących paliwa pracowników powódki oraz wystawiane następnie zgodnie z tymi zestawieniami faktury. Wprawdzie samo wystawienie faktur nie stanowi przesłanki roszczenia o zapłatę z umowy sprzedaży i dla stwierdzenia, czy powstał obowiązek zapłaty ceny nie ma żadnego znaczenia, bowiem faktura Vat ma walor dokumentu prywatnego (art. 245 k.p.c.) i może jedynie dowodzić, iż osoba, która ją podpisała, złożyła oświadczenie w niej zawarte, jednak w okolicznościach danej sprawy może pozwolić na wyprowadzenie domniemań faktycznych. Pozwana podnosi, że co prawda na przedstawionych fakturach widnieje podpis osoby wystawiającej fakturę, ale w miejscu pod napisem „odebrał” podpis osoby odbierającej i pieczętka firmowa pozwanej. W orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjęto, że faktura stanowi powszechnie przyjęty dokument rozliczeniowy. Jej doręczenie umożliwia dłużnikowi podjęcie czynności mających na celu sprawdzenie, czy świadczenie jest zasadne tak co do zasady, jak i co do wysokości. Umożliwia też podjęcie czynności finansowych zmierzających do spełnienia świadczenia (por. niepublikowany wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 stycznia 1987 roku IV CR 461/86, uchwała Sądu Najwyższego z dnia 19 maja 1992 roku, III CZP 56/92, OSNCP 1992, nr 12, poz. 219, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23 października 2001 roku, I CKN 323/99, OSNC 2002, z. 7-8, poz. 94). Należy jednak podkreślić, iż zgodnie z treścią art. 231 k.p.c. Sąd może uznać za ustalone fakty mające istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy, jeżeli wniosek taki można wyprowadzić z innych ustalonych faktów.

Współpraca stron, sprowadzająca się do nabywania przez pozwaną paliw oraz innych produktów z oferty powódki, jak zostało to powyżej wskazane, uregulowana została ramowo zawartą pomiędzy nimi w formie pisemnej umową. W niniejszym stanie faktycznym umówionym pomiędzy stronami sposobem potwierdzania każdorazowego zakupu były rejestry sprzedaży podpisywane przez upoważnionych pracowników pozwanej. Zauważyć należy, że tak skonstruowany stosunek prawny cechuje się uprzywilejowaniem pozwanej wśród klientów powódki, wiąże się bowiem nie tylko ze wspomnianymi rabatami, ale przede wszystkim z kredytowaniem dokonywanych przez pozwaną zakupów i z uproszczeniem procedur nabywania przez nią produktów o z oferty powódki. Faktury wystawiane na podstawie wspomnianych rejestrów były następnie doręczane pozwanej wraz z tymi rejestrami. Powódka przedłożyła wszystkie dokumenty, które zgodnie z łączącym strony stosunkiem prawnym stanowią potwierdzenie dokonanych sprzedaży. Co prawda pozwana wskazała, iż nie otrzymała wspomnianych faktur, ale co innego wynika z przedłożonej przez nią ewidencji rejestru VAT. Podkreślić należy, iż przedłożony rejestr stanowi nadto dowód na okoliczność tego, że pozwana nie kwestionowała wskazanych terminów płatności oraz wysokości wskazanego w nich zobowiązania. Powyżej przytoczone okoliczności potwierdzają również złożone w sprawie zeznania świadka Ł. S., którym jako spójnym i logicznym Sąd w pełni dał wiarę, co pozwala przyjąć powództwo za w pełni uzasadnione w zakresie wystawionych faktur.

Obok sumy nieuregulowanych należności w kwocie 16 015,33 zł powód w toku niniejszego postępowania zasadnie dochodził – zgodnie z treścią art. 482 §1 k.c. stanowiącego, że od zaległych odsetek można żądać odsetek za opóźnienie dopiero od chwili wytoczenia o nie powództwa – odsetek skapitalizowanych na dzień 18 grudnia 2014 roku w łącznej wysokości 1 738,43 zł. Suma należności głównej oraz skapitalizowanych odsetek wynosi więc 17 753,76 zł i taką też kwotę zasądzono.

Orzeczenie o odsetkach oparte zostało o przepis art. 481 k.c. stanowiącego, że jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia oraz zgodnie z treścią przytoczonego art. 482 §1 k.c. W

przypadku odsetek skapitalizowanych, odsetki od nich naliczono od dnia wytoczenia powództwa (karta 30, art. 482 § 1 k.c.).

Na marginesie zauważyć należy, że strona pozwana w sposób niekonstruktywny wniosła o oddalenie powództwa, zaś w świetle powyższych ustaleń twierdzenia sprzeciwu nie znalazły poparcia w materiale dowodowym zgromadzonym w sprawie.

Rozstrzygnięcie o kosztach procesu znajduje postawę prawną w 108 § 1 zd. 1 k.p.c. w związku z art. 98 § 1 k.p.c., który stanowi, że strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Na poniesione przez powódkę koszty złożyły się: opłata od pozwu w kwocie 801 złotych, opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 złotych oraz wynagrodzenie pełnomocnika – 2 400 zł, zgodnie z §6 pkt 5 w zw. z § 2 ust. 1 i 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2002 r., Nr 163, poz. 1349 ze zm.).

W tym stanie rzeczy orzeczono, jak w sentencji.

ZARZĄDZENIE

1. Urlop sędziego sprawozdawcy 29 sierpnia 2015 roku – 20 września 2015 roku;
2. Odnotować w kontrolce uzasadnień;
3. Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi pozwanego;
4. Akta przedłożyć z pismami lub za 30 dni, zaś z apelacją Przewodniczącej Wydziału;